

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Propositio XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

misericordia Dei. Et sicut opera (inquit Frater) sine Christi
 merito, sic etiam uniuersaliter, meritum Christi sine operi-
 bus non saluat. De merito Christi apud nostros spirituales
 altissimum erat silentium, sed nunc occipiunt nominare, sed
 more Pelagianorum, quibus cum ex ouo pregnati sunt uno
 Christus adeo imperfectus est Monachis nostris, ut ad salu-
 tem nostris egeat operibus, qui tamen perfectus factus est
 omnibus obtemperantibus sibi ad salutem. Et clamat Esai- *Esais. 27.*
 as omnes iusticias nostras menitruo pollutas esse. Idem
 cap. 47. Opera tua non proderunt tibi, sed qui fiduciam ha-
 bet mei, hereditabit terram &c. Et Christus etiam si feceris *Lucy. 17.*
 tuis omnia, dicite: serui inutiles sumus, Lucae 17. Non intres
 in iudicium cum seruo tuo &c. Non secundum opera no-
 stra facias nobis. Pro nihilo saluos facies eos, bonorum meo-
 rum non eges. Si nostra opera sunt ad salutem necessaria,
 tunc & fides erit conditionalis, tam uili addixerunt isti Thra-
 sones sanguinem Christi, & Dei patris misericordiam. Ad-
 mittit quod opera possint saluare, sed merita Christi sine ope-
 ribus non posse saluare contendit. Vere impium est nostro-
 rum spiritualium dogma, & nimis quod uere spiritualium, id
 est daemoniacorum, nam & daemones spiritus sunt.

PROPOSITIO XIX.

Iusticia cordis fides est, iusticia operum charitas.

CENSURA.

Charitas non tantum est iusticia operum, sed & cordis
 & operum omnia mundans. Lucae 11. Charitas uni- *Lucy. 11.*
 uersalior est fide, si fides corda purificat, charitas omnia.

m 2

Condem.

CONDEM. CENSURAE.

IN Deum fiducia, nunc fides, nunc spes, nunc charitas dicitur, sunt enim hæc indiuisa, ut dixi superius. Et nota est illa apertissima sententia, quam nemo potest negare. Fide purificatur cor nostrum, Acto. 15. Quod si charitate mundaretur, ut Frater ineptit, esset semper incerta, cum perfectam charitatem nullus possit hic habere. Augustinus ad Hieronymum: Nemo tantum diligit, quantum debet. Et in his grauibz causis fontes rerum quærendi sunt. Scriptura cordis mundiciem, & iustificationem, nunq̃ tribuit charitati erga proximum, sed fidei, ut Rom. 5. Iustificati ex fide &c. In iustificatione autem hæc tria memori mente tenenda: Imputatio iusticiæ, cū nobis iusticia Christi fide impertitur: Gratuita peccatorum condonatio, & donatio uitæ æternæ, ut possit retineri conscientia certitudo. Ergo sententia ista uera est: Fide tantum nos iustificari, & mundari corda. Quod aut attinet ad sententiam Christi a Fratre adductam Lucæ 11. Christus ibi repræhēdit certa uitia, & ipsi opponit certa remedia. Sic eleemosynæ mundant, ne quis polluitur auaricia & rapinis. Et Christus manifeste exigit dilectionem Dei, quæ non potest existere, nisi fide prius cognouerimus & apprehenderimus beneficium Christi. Ergo manet sententia illa: Iusticia cordis est fides. Deinde quod Frater addit: Charitas est uniuersalior fide, quia fide cum solo Deo agimus, charitate cum multis fratribus. Item charitas maior fide, spe, ut habes 1. Cor. 13. Respondeo: est maior charitas, nō ad iustificationem, sed quo ad suos fructus. Fide soli tibi prodes. Nemo enim saluatur fide aliena. Sed charitate poteris prodesse multis, quæ etiam in patria durabit, cum fides cessat & spes,

Propositio

Acto. 15.

Augusti.

Rom. 5.

Lucæ 11.

1. Cor. 13.